

Remake!

VISSZHANG - LVIII. évfolyam, 16. szám, 2014. április 18.

A múlt heti számban két olyan publicisztika (Váncsa vezércikke és Kovács főszerkesztő *Élete*) olvasható, amelyeknek minden szavával egyetértek, minden megállapításukat igaznak és hangsúlyozandónak tartom. Azonban szűken értelmezve csak a választási vereség okait és következményeit firtatják, és kerülik a közhelyeket. Pedig most pont itt van a közhelyek ismételtetésének az ideje.

Merthogy Orbán hatalmon maradását egyszerű „súlyos választási vereségnek” tekinteni hatalmas tévedés. Sokkal nagyobb a baj. Magam (optimista voltam dacára) azt hiszem, hogy az (általam is) orákulumnak (patetikusán szólva az üdvösséghez vezető útnak) tartott (zsidó-) keresztény *erkölcsi rend* vonzereje Magyarországon alaposan megrendült. Ez valódi katasztrófa, és nemcsak Magyarország, hanem az egész Európa Unió csődjé, hiszen az Unió léte és értelme nem más, mint a személyes és általános szabadságot legjobban biztosító (zsidó-) keresztény *erkölcsi rend* intézményes érvényesítése, ami másfelől a társadalmi és az országok közötti béke záloga. Az uniós etikai rend elleni támadás következménye egyértelműen csak békebontás lehet! Mi, optimistábbak talán reménykedhetünk abban, hogy az Unió „mindössze” mély válságot szenved. Talán bízhatunk abban, hogy az Unió polgárainak döntő többsége szelíd, békepárti ember (lesz).

A lengyel ikrek hatalomátvétele is ijesztő volt, de az ő országuk (morálisan érett nagyobbik fele) hamar korrigált. Magyarország (morálisan éretlen nagyobbik fele) azonban kétszer döntött a tíz parancsolat mindegyikét pimaszul fölírógó, a *Hegyi beszéd* igazságát nemcsak sutba dobó, hanem ki is gúnyoló (közben magát hívő kereszténynek hazudó) újpogány elvadult szabadcsapat javára. Ehhez nemcsak az erkölcsi rend betartását egyébként szorgalmazni látszó „demokratikus” ellenzék, hanem a „történelmi” keresztény egyházak és (kevés kivétellel, a látók élén Ungváry Rudolffal és Bitó Lászlóval) szinte az egész magyar értelmiség nyújtott segédkezet azzal, hogy a 2002-ben (a TF-beszéddel) zászlót bontó orbánizmus valódi természetét nem tárta föl. És nem tettük meg ezt 2006-ban, az amorális söpredék puccskísérlete idején, és azután sem, amikor ép erkölcsi érzékű ember nem kételkedhetett volna tovább. Mi több, szótlanul túrtuk, hogy a kultúrát dúló csőcseléket hős forradalmárokká kiáltásuk ki. Bűnrészes az Európai Néppárt is, amely (minimum) kétarcú viselkedésével lehetetlenné teszi, hogy a strasbourgi parlament teljesítse hivatását, illetve, hogy a brüsszeli bürokrácia megfelelő lépéseket tegyen. A Néppárt megbocsáthatatlan bűne, hogy aktuális elnökei nem szégyelltek, nem áttaláltak részt venni mind a 2010-es, mind pedig a 2014-es Orbán-kampány nagygyűlésein. És a német kancellár asszonynak meg a bizottsági elnök úrnak is el kellett volna hagynia a gratulációt! Ezáltal ugyanis erkölcsileg legitimálták a legitimálhatatlant, vagyis saját hitelességüket is kétségessé tették. És ez az egész Unió jövőjét illetően több mint aggasztó.

Az utolsó működképes MSZP-SZDSZ-kormány hibája (és a hiba, tudjuk, „több mint bűn!”), hogy elmulasztott minden követ megmozgatni a magyar újnáci párt (törvényes!) feloszlátása ügyében. Világossá kellett volna tenni, hogy a sovinizmus és a rasszizmus azért bukott eszme, mert biztosan és egyenesen vezet a bel- és külpolitikai konfliktusokhoz, sőt egyáltalán nem kizárt, hogy terrorgyilkosságokhoz és háborúhoz (lásd Tatárszentgyörgy, illetve a délszláv háború). Mesterházy Attila (és tanácsadói) történelmi és politikai képzetlenségét, totális gondolkodási káoszát, ezáltal nemcsak vezetői, hanem a politikai pályára való teljes alkalmatlanságát bizonyítja, hogy (most, a vereség után) azt rója fel saját hibájául, hogy nem hangsúlyozták „rendpártiságukat”, és (kiszivárgott hírek szerint azt is, hogy) nem szorgalmaztak tárgyalást a Jobbikkal! Érdekes lenne tudni, vajon miről szeretett volna tárgyalni. Rendpárti szövetségről? Netán szemináriumot tartottak volna, hogy megvitassák: az antifasizmus-e a

modern Európa alapeszméje? Nos, ha az antifasizmus is kihullik az MSZP értékei közül, és ez a gárda marad a következő két (habár teljesen jelentéktelen) választásig, biztosan szerep nélkül maradnak az Európa Parlamentben és a magyar önkormányzatokban is. Mi több, eltűnhetnek, akár a buborék.

Bajnai Gordon képzett, okos és szelíd ember, működő demokráciában nála jobb miniszterelnök aligha képzelhető el. (Szabó Tímeára és Karácsony Gergelyre ugyanez igaz.) A volt válságkezelő kormányfő mégis azzal a tragikomikus badarsággal indította a vélt „revánsot”, hogy úgy kampányol majd, mintha az életéért harcolna. Ó, jaj! Komolyan aggódom Don Quijote junior életéért! Nem kellene őt a szélmalomok közelébe engedni!

Csak klasszikus baloldali értékek hirdetésével nem lehet többé választást nyerni. Ezeket ugyanis a populisták kitűnően megtanulták hamisítani (lásd rezsicsökkentés). A Fidesz leváltására csak egy friss kereszténydemokrata és/vagy keresztényszocialista párt lehet esélyes, feltéve, ha holnap megalakul és holnapután reggeltől elkezdi hirdetni az ígét. Természetesen Jézus Krisztusét, és természetesen mindenféle vallási háttér nélkül. Vagyis: *Tízparancsolat* és *Hegyi beszéd* remake!